

have forladt deres Embeder under høist uheldige Betingelser, at det har været saa nær ved, at der har været Uredelighed i Forvaltningen, at der under alle Omstændigheder har været Uorden i den allerhøieste Grad, og at kun tilfældige Omstændigheder, Formuesoffre fra private Mænd have været istand til at dække Staten for de Tab, den har været udsat for. Vi maae lægge Mærke til, at der er bortdøet Embedsmænd, som have efterladt Gjældsforhold, der have tynget haardt paa deres Efterladte, og det skulde ikke være mig umuligt at paavise, at endogsaa paa Grund af den Maaede, hvorpaa Embedet i den første Tid efter en saadan Embedsmands Død er blevet forvaltet, har tynget haardt paa selve Embedet og Statsstyrelsen; jeg skal ikke indlade mig paa at paavise saadanne Exempler, med mindre den ærede Minister maner mig dertil, men jeg kan gjøre det, hvis det skulde blive forlangt. Jeg har kun nævnt dette, for at gjøre det klart, at der her foreligger et ganske simpelt og billigt Forlangende fra den Deel af den lovgivende Magt, der først har at behandle de finansielle Forhold, et Forlangende, der er saa simpelt udtrykt som muligt, og som ikke gaaer ud paa Andet, end hvad der er skeet i en Række af tilsvarende Tilfælde; det er ikke noget Nyt, der her er fremkommet. Endnu skal jeg blot bringe i Erindring, at naar vi forandre hele den Maaede, hvorpaa en Mængde af disse Sager behandles, og ikke mere fordre en Betaling af halvhundrede Skilling pr. Ark, naar en stakkels Fattig skal have en Udskrift af en Skifteprotokol eller noget lignende, men derimod indføre en meget simplere Behandling deraf, saa vil eet af to Tilfælde indtræde: enten at Statskassen og altsaa de Skatteyndende bære Udgiften til de Embeder, der træde istedetfor dem, der nu ere, eller ogsaa maae disse Indtægter som en Slags Afgifter flyde ind i Statskassen til Udredelsen af de mange forskjelligartede Udgifter, som det vil medføre, naar vi skulle gaae over til en ny Retsforvaltning; af ethvert af de Embeder, hvorom her er Spørgsmaal, skal der vindes Noget til flere Embeder; uden det komme vi ikke igjennem. Jeg maa altsaa meget henlede den ærede Regjerings

Opmærksomhed paa, at den ved at modsætte sig det Forslag, der her foreligger, giver den største og meest grundede Formodning om, at den ikke alvorligt vil den Reform, som ligger i Sagen selv, eller at den, hvis den alvorligt vil Reformen, i denne Henseende vil staffe sig saa frie Hænder til at raade over Statens Midler, som den efter vor hele nuværende Organisation af Statslibet ikke med Billighed kan kræve. Her fordres slet ikke Andet, end at Regjeringen skal møde os, naar der er Spørgsmaal om Udgifter af Statskassen, og at vi skulle enes om dem og i Fællesskab overveie, hvad der skal være Statens Vel. En Modstand fra Regjeringes Side herimod er kun en Erklæring om, at den ikke troer, at Thinget i Fællesskab med Regjeringen vil tage det, der er en nødvendig Betingelse for Statens Velvære, under tilbørlig Overveielse, men det er dog Noget, det ærede Ministerium kan begribe, vi ikke kunne ønske at lade os sige, enten i Ord eller Gjærning.

Justitsministeren: Jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) og jeg vilde mange Gange langt bedre komme til Enighed med hinanden, naar det maatte staae den ærede Rigsdagsmand rigtig klart, at stærke Ord ikke ere stærke Grunde. Jeg troer, at, naar dette i det Hele kunde komme til at blive ret levende for den ærede Rigsdagsmand, vilde Sagerne mange Gange komme til at foreligge saaledes, at det vilde være muligt at faae fat paa de Punkter, hvorefter det egentlig gjælder. Det forekommer mig, at der i det, som den ærede Rigsdagsmand nu yttrede, i Grunden kun var een Tanke, som han vilde gjøre gjældende, men at han, idet hans Bemærkninger gik i et temmelig vidt Omfang, indklæbte denne Tanke saaledes, at det sandelig faldt meget vanskeligt at faae den tilstrækkelig aflædt. Det forekommer mig, at den ved disse Bemærkninger i sit hele Udseende blev saa særdeles corpulent, at jeg virkelig har stor Besvær med at faae fat paa det, jeg egentlig skulde tage fat paa. Een Ting kan jeg meget godt indsee, og det er, naar den ærede Rigsdagsmand sagde, at det var ham